

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **D. M.**, bytem K. V., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 11.2.2013 proti rozhodnutí žalované ze dne 18.12.2012 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 11.2.2013 k výzvě soudu doplněnou podáním dne 18.3.2013 se žalobkyně domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 18.12.2012 č.j. X, protože s ním nesouhlasí, neboť dle jejího názoru zdravotní stav odpovídá invaliditě třetího a nikoli prvního stupně; byl totiž nedostatečně zjištěn a chybně posouzen, když není hodnocen v souladu se zdravotní dokumentací a měl být správně hodnocen dle kapitoly V. položky 5d) (tj. přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity); závěrem bylo navrženo zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 18.12.2012 a vrácení věci žalované. (K žalobě byla připojena i kopie napadeného rozhodnutí.)

*Napadeným rozhodnutím ze dne 18.12.2012 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí ČSSZ ze dne 3.10.2012 č.j. X, kterým jí byl snížen stupeň invalidního důchodu dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), a dle článku II bodu 13 věty první zákona č. 306/2008 Sb. tak, že od 18.11.2012 namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně jí náleží invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši dosud pobíraného invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) K. Vary ze dne 19.9.2012 je invalidní pro invaliditu prvního stupně, jelikož z důvodu dlouhodobě*

nepríznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 35%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 18.12.2012 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě ze dne 5.12.2012 žalobkyně byla uznána invalidní, protože se jedná o dlouhodobě nepríznivý zdravotní stav, který omezuje duševní a fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole II, oddíl A, položce 1c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 35-45%, a žalobkyni byla přiznána dolní hranice s ohledem na aktuální klinický nález, tj. 35%, a tato výše ve smyslu § 4 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nemohlo být námitkám žalobkyně vyhověno.

Z připojeného spisu zdejšího soudu sp. zn. Na 1/2013 a v něm založeného usnesení ze dne 1.3.2013 vyplývá, že jím byla zamítnuta žádost žalobkyně o ustanovení zástupce pro sepsis žaloby ve věci invalidního důchodu, neboť v mezidobí žalobkyně již žalobu podala.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Karlovy Vary vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 19.9.2012 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 5.12.2012 vyplývá, že žalobkyně byla nadále uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, ale nejde již o invaliditu třetího ani druhého stupně, ale jde o invaliditu prvního stupně, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepríznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole II, oddíl A, položce 1c) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna; den změny stupně invalidity uveden dnem jednání (OSSZ) 19.9.2012 (*doba platnosti posudku 30.9.2015*).

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 3.4.2013 navrhla k důkazu posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) s tím, že za současného stavu navrhuje zamítnutí žaloby. Ze zasláního dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 18.12.2012 bylo žalobkyni doručeno dne 28.12.2012.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 16.5.2013, jemuž byla přítomna žalobkyně i odborný lékař z oboru psychiatrie. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně, nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepríznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%, když komise hodnotila sice shodně s lékařem OSSZ i ČSSZ míru poklesu pracovní schopnosti dle kapitoly II., oddílu A, položky 1c) přílohy vyhlášky ale na horní hranici 45%, kdy zohlednila i dopad dalších zdravotních postižení, zejména potraumatické stresové poruchy, přičemž další navýšení nad limit hranice není důvodné, neboť dané onkologické onemocnění

lze k datu rozhodnutí hodnotit z hlediska funkčního postižení jako lehké až středně těžké; datum změny stupně invalidity PK MPSV stanovila shodně dnem jednání na OSSZ, tj. 19.9.2012. Pokud by za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla stanovena posttraumatická stresová porucha a PK MPSV by hodnotila zdravotní stav podle kapitoly V (*duševní poruchy a poruchy chování*), odpovídal by zjištěný zdravotní stav hodnocení podle položky 5c (*pokles pracovní schopnosti 25-35%*). Dle komise je žalobkyně schopna fyzicky nenáročné práce bez přetěžování páteře nošením a zvedáním těžkých břemen, přetěžováním DK delší chůzí, práce mimo riziko prochlazení, bez nočních směn, nejlépe s možností vlastní volby pracovního tempa, s využitím dosažené kvalifikace.

Žalobkyně před dožádaným Okresním soudem v Karlových Varech dne 2.7.2013 na podané žalobě setrvala a vyjádřila nesouhlas s posudkem PK MPSV, protože obě komise, které vypracovávaly posudky, byly navrženy MPSV a hlavně není obsažen její veliký permanentní psychický stres i to, že nepřetržitě bere antidepressiva pro dosud trvající psychické problémy v souvislosti s úmrtím syna; dále uvedla, že její zdravotní stav se zhoršil, což dokladuje i připojená kopie z hematatoonkologie v Praze (1.7.2013); závěrem uvedla, že k jednání u procesního soudu se nedostaví z finančních důvodů a také, že ji soudní jednání naprosto psychicky vyčerpává a navrhla event. vypracování nového posudku.

K žádosti zdejšího soudu *PK MPSV doplnila svůj posudek dne 5.8.2013* a v jeho závěru uvedla, že setrává na svém posudku ze dne 16.5.2013 a zdůraznila, že v nově doložených lékařských zprávách je konstatováno zjištění malého perikardiálního výpotku při echokardiografii provedené pro námahovou dušnost, jehož příčina nebyla dosud stanovena a je předmětem dalších vyšetření. Výpotek v osrdečníku je možné posudkově zhodnotit až v souvislosti se zjištěnou příčinou a závažností stanovenou na základě provedení dalších diagnostických vyšetření; posouzení dopadu na pokles pracovní schopnosti bude možné proto zhodnotit až po stanovení jeho příčiny. K datu vydání napadeného rozhodnutí bylo rozhodující nádorové zdravotní postižení v kompletní remisi od 11/2008. Komise proto setrvala na svém posudku ze dne 16.5.2013 s tím, že psychické problémy žalobkyně byly známy již z doložené dokumentace a sděleny i žalobkyni při jednání, kde byla vyšetřena psychiatrem a při stanovení míry poklesu pracovní schopnosti byl její zdravotní stav hodnocen při horní hranici rozpětí a dosažené středoškolské vzdělání s maturitou jí umožňuje vykonávat práci administrativního charakteru event. i formou domácí práce. (*Stejnopis posudku i jeho doplnění byl doručen žalobkyni i žalované.*)

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 28.8.2013 se žalobkyně nezúčastnila a zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby, neboť paní žalobkyni se nepodařilo prokázat s ohledem na posudek PK MPSV i jeho doplnění, že by byla invalidní ve třetím stupni.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70%, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k*

dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení nebyly v této věci shledány.

Žalobkyně se z důvodů uvedených v žalobě domáhá ponechání nároku na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně, která je od 1.1.2010 upravena v citovaném § 39 zákona. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky). Subjektivní pocit žalobkyně o tom, že by měla být nadále uznána pro invaliditu třetího stupně pro zjištěné zdravotní potíže, však nemůže být důvodem pro ponechání tohoto stupně invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu v požadovaném stupni lze pojištěnci přiznat pouze tehdy, vyplývá-li z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv pro subjektivní přesvědčení pojištěnce o jeho stupni.

Soud připomíná, že podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění, soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 18.12.2012*. Pokud u žalobkyně dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jejího zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity druhého až třetího stupně v novém správním řízení (nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři). Přiznání invalidity a výše jejího stupně není vázáno na situaci na trhu práce, na nemožnosti zajistit si vhodné zaměstnání či na finanční, sociální nebo rodinnou situaci žalobkyně. V zákoně o důchodovém pojištění a jeho prováděcích předpisech jsou velmi striktně konstruovány podmínky, které musí pojištěnec splnit, aby mu mohl být přiznán požadovaný invalidní důchod.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 18.12.2012 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 16.5.2013 (a jeho doplnění ze dne 5.8.2013) vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobkyně, neboť komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jejích onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, rovněž je stanoveno i omezení, které však žalobkyni nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Lékař OSSZ, který vypracoval dne 19.9.2012 podkladový posudek pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 3.10.2012, i lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobkyně v řízení o námitkách, tak i PK MPSV, hodnotili zdravotní stav žalobkyně, jak uvedeno shora. Nejvyšší přiznaná 45% ztráta pracovní schopnosti však nedosahuje nutných 70% této ztráty pro invaliditu třetího stupně ani

potřebných 50% této ztráty pro invaliditu druhého stupně, tudíž žalobkyně byla uznána invalidní k datu vydání napadeného rozhodnutí pouze pro invaliditu prvního stupně. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborných lékařů z oboru psychiatrie a interního lékařství po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobkyně, když při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz. Žalobkyně neprokázala tvrzení, že je nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně, neboť i dle posudku PK MPSV a jeho doplnění je nadále od 19.9.2012 invalidní pro invaliditu prvního stupně.

Krajský soud v Plzni ze shora uvedených důvodů proto *žalobě žalobkyně nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 18.12.2012 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, protože žalobkyně neprokázala, že splňuje podmínky pro ponechání invalidity třetího či přiznání invalidity druhého stupně a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi námitkami uplatněnými žalobkyní proti rozhodnutí ze dne 3.10.2012.

Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 28. srpna 2013

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně